

Mounir Fatmi

TEXT: MERCÈ COMA - FOTOS: CORTESIA DE L'AUTOR

Nascut a Tànger (Marroc) l'any 1970, viu i treballa entre Tànger i París. Aquest és un dels artistes provinents d'altres disciplines. El seu treball inclou pintura, escultura, vídeo i instal·lacions. Les seves obres van dirigides als coneixements que tenen impacte sobre la societat i l'individu, destacant la fragilitat humana i centrant-se en la força, la velocitat i el rendiment, com en el cas de *Forget 2010*, instal·lació present en aquesta exposició. En les seves instal·lacions, sovint podem veure com fa servir elements provinents de la indústria i la tecnologia com cables, xips, connexions, diversos materials informàtics, etc.

Alguns premis i un extens currículum d'exposicions i instal·lacions formen part del seu llegat artístic que podem consultar en la seva plana web.

El meu treball es desenvolupa segons un sistema d'avaluació on la descripció és semblant a una xarxa de connexions.

Tinc la meua pròpia visió crítica de les realitats i les il·lusions contemporànies. Crec que l'únic camí per aproximar-m'hi està en el context de complexitats i de confusions. El meu treball crea diverses interpretacions del llenguatge semàntic que connecta totes les àrees: l'estètica i la forma, la política i la sociologia, l'economia i l'ètica, la metafísica i la religió.

VHS, antenes, cables, cascos protectors... Aquest material tècnic està transformat i re-creat en el vocabulari plàstic.

Deixo als meus treballs la funció d'estratègies fallides. Són objectes inofensius, transformats en bombes crítiques elevades a mecanismes que guien la nostra relació en el món. Enfronto ideologies individuals, arquitectures contemporànies o econòmiques, política o modernitat, com a part de la fascinació amb l'invisible. Totes ells formen part de moments de la història de l'art. Són també

qüestions de transferència de coneixements, el poder suggestiu de les pintures, la seducció de la violència, el poder crític de la deconstrucció, utopies que tindran influència en la història de les individualitats.

Estem testimoniant un permanent estat d'inseguretat. Quan cada certesa pot ser deconstruïda, es converteix en centre intrascendent, on no hi ha ni centre ni transcendència. A través de la visió de la imperfecció humana es confirma la necessitat de finalitzar el diàleg per comprometre's. El meu treball és una eterna consciència, acció i reacció a totes les formes de determinació i totalitarisme que sempre atempten per trencar l'individualisme. L'existència és oposada, la vida és dançs, bàsicament, poder subversiu.

En quant a "Forget", he fet servir la ceràmica en aquesta peça principalment per la seva naturalesa fràgil. El casc significa protecció del vulnerable. Mostres de fragilitat del nostre cervell, mitjançant sempre la idea del treball. Poques vegades treballa en sentit figuratiu. Però aquest projecte, malgrat una figuració òbvia, tracta sobre la idea del treball psíquic, que pot ser extremadament difícil, exigent i mal pagat, mirant el treball com la reflexió del pensament, fent servir el cervell més que el cos. La societat d'avui està en contra de la fragilitat. S'ha de ser fort, ràpid i funcional. ●

www.mounirfatmi.com

Forget
(instal·lació 2010)
Porcellana
11,9 x 32 x 24 cm.

teget 51